

DNEVNIK MLADEGA PLANINCA

7 dni pred pohodom

Z družino smo se odpravili v organski laboratorij za planinsko opremo (OLPO). Posedli so nas v celice, kjer so nas kar dolgo časa osvetljevali z nekakšnimi zelenimi žarki, ki so na nas pritrdili organske snovi, ki bodo čez teden dni zrasle v hribovsko obleko, ki se prilagaja temperaturi, nas štiti pred dežjem, sončnimi žarki, raznimi piki žuželk in še marsičim drugim.

12. 10. 2360

Mami me je zbudilo že zelo zgodaj, saj gremo danes na Kamniško sedlo. Pripeljali smo se do vznožja in se skozi portal teleportirali do samega vznožja Kamniškega sedla. Potrebno opremo smo si pritrdili kar na novo hribovsko obleko in začeli s hojo. Pot je bila zelo zabavna in zanimiva. Ves čas smo srečevali govoreče markacije, ki so nam kazale pot in pripovedovale veliko poučnih in zanimivih stvari ter veliko zabavnih in smešnih izkušenj ostalih planincev, ki so že hodili tod. Ko nam je že začelo zmanjkovati energije smo opazili zelo zanimivo drevo. Na informativni tablici je pisalo, da je to drevo vrste »Kamninus-energetikus«. Iz vej so mu viseli sadeži podobni kamenčkom, na katerih je bil energijski prah z različnimi okusi, mmmm. Zelo nam je pomagal in z lahkoto smo nadaljevali pot. Že skoraj na vrhu pa smo zagledali dva krilata medveda, ki sta se igrala in na nas skoraj podrla drevo, če nas ne bi tik pred zdajci rešil leteči oblak, ki pa je planincem drugače pomagal z osvežitvenim tušem. Ko pa smo prišli na vrh, nas je presenetila in očarala zanimiva kočica, ki je narejena iz novodobnih materialov; in sicer tekočih kristalov, ki se stalno obnavljajo. Gledali smo z odprtimi usti, ker česa podobnega še nismo videli. Usedli smo se za lebdečo mizo in do nas je prišel e-robonatakar, ki nam je čaj kar polulal; hihi.

Kasneje smo izvedeli, da ti roboti čez cel dan prežvekujejo zelišča, ki se kasneje, ko čez popijejo vročo vodo, spremenijo v čaj in delujejo kot nekakšen čajnik; haloooo ... Čeprav se sliši čudno, je bil čaj res izvrsten!

Ko smo popili čaj, pa smo se šli na hitro razgledat še po koči. Sobe so bile res legendarne. Postelje so bile lebdeči oblaki, vsak oblak pa je bil tudi zvočno in toplotno izoliran. Mami mi je uspelo prepričati, da naslednjič tukaj tudi prespimo. Kmalu zatem pa smo se s poletnimi sankami lahko odpeljali v dolino. Odlična ponudba, juhuhu!

Bilo je res čudovito in komaj čakam, da zopet odpotujemo »back to the future«!

*Literarni prispevek: Adi Mijatovič in Medeja Šerkezi, Mladinski odsek PD Kamnik
Plakat ustvarila ekipa Vesele Gorice, MO PD Kamnik: Maj, Gabrijel, Eva, Nina in Maruša*

Mentorici: Tinkara Skamen Šerkezi in Urška Petek

